

УДК 7.046.1 (043.2)

Кульша Я.Ю.

Національний авіаційний університет, Київ

МІФОЛОГІЧНІ ОБРАЗИ В ЕСТЕТИЦІ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА

Для відвідувачів музеїв персонажі творів, сюжети яких звертаються до Біблії, античної міфології, класичної літератури і значним історичним подіям, часто виявляються таємницею за сімома печатями. А таких творів дуже багато: біблійна і антична тематика протягом століть була в центрі уваги образотворчого мистецтва. Щоб зрозуміти, про що розповідають скульптури і рельєфи п'яти-, тритисячолітньої давності, потрібно мати уявлення про те, що являє собою міфологія.

Власне, саме давньогрецьке поняття «міф» не містить в собі свідомого чи хоча б несвідомого протиставлення дійсності. Ще для сучасників Софокла і Сократа міф позначав розповідь, оповідь, слово, тобто повідомлення про те, що для слухачів цього «слова» протягом століть уявлялося безсумнівно реальним, стосувалося любовних зв'язків богів зі смертними жінками, або перетворення людей у тварин, дерева або камені.

У цьому сенсі своя міфологія була у всіх племен і народів землі – в індійців та китайців, слов'ян і скандинавів, ескімосів і полінезійців – міфологія більш або менш розвинена, більш або менш сформована, більш або менш відома. Для європейської культури найбільш продуктивним виявилися антична і біблійна міфології.

Під античною міфологією мається на увазі переважно давньогрецька міфологія, рано засвоєна і пристосована до своїх вірувань жителями древньої Греції. Ще в ті далекі часи, коли людина відчувала себе цілком залежною від милості чи гніву природи, коли вона тільки почала усвідомлювати закономірності зміни дня і ночі, пір року, коли її стало турбувати питання, що знаходиться за межею життя і смерті, – тоді, в ті далекі часи, життя уявлялось їй діяльністю неосязних сил. Найдавнішим є міфологічне уявлення про природу. Давньогрецький Зевс перш за все – бог грому і блискавки. Зміна ночі і дня пов'язана з діяльністю богині Аврори. Бога сонця символізував Геліос. У грецькій міфології згадується Деметра – покровителька всього, що росте на землі...

Твори образотворчого мистецтва ніколи не були простою ілюстрацією міфів і релігійних легенд. Вони несли в собі набагато вагоміший і складніший життєвий зміст, втілюючи в художній формі світ духовних цінностей людини, її ставлення і переживання світу. Художники всіх часів звертаються до міфологічних образів та біблійних легенд, як до джерела натхнення і критерію духовної оцінки своєї епохи.

Науковий керівник: Шоріна Т.Г., к. філос. н., доцент